

gen, er sikkert nok, men hvorvidt vi i den danske Regering faar nogen Indflydelse paa Afgørelsen, er i høj Grad tvivlsomt. Derfor kan det være meget rimeligt at have udtalt sit Ønske, og jeg vil ikke glemme, at det er blevet fremsat.

I øvrigt takker jeg det ærede Medlem fra Horsens og flere andre Medlemmer, der har udtalt sig derom, for den Tilfredshed, hvormed de har betragtet det supplerede Ministerium. Af Hensyn til Folkets Velfærd deler jeg de af det ærede Medlem fra Horsens fremsatte Ønsker om, at Ministeriet maa have den Styrke, som han formodede, og vil være i Stand til at sikre Landet Fred baade indadtil og udadtil. Hvorledes Forholdene vil blive, naar denne abnorme Tilstand er overstaet, maa afgøres til den Tid, og Valgene vil selvfølgelig her i første Linie blive i høj Grad vejledende. At der vil opstaa og blive Nødvendighed for Overvejelser angaaende Regeringsdannelse under Forholdstalsystemets Anvendelse ved Valgene, er højst rimeligt, og det gælder baade her i Landet og ude i Verden. Men ogsaa dette er et Fremtidsproblem, som det neppe er nyttigt i Øjeblikket at opholde sig ved.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg benytte Lejligheden til i Anledning af en Række Betragtninger, der i øvrigt er fremsat, at sige et Par Ord, som nærmest skal være en Udtalelse af Tilfredshed med, at der her i det høje Ting synes at være en ret enstemmig Forstaaelse af, at effektive Prisreguleringer og Dyrtidsforanstaltninger er fornødne. Den politiske Fredstilstand, som er etableret, maa selvfølgelig ikke under nogen Betingelse opfattes som en Tilstand, der udelukker Forhandling om videregaaende Forhandlinger til Sikring af Befolkningens Forsyning med Livsfornødenheder til Priser, der er overkommelige ogsaa for de fattigste, eller Foranstaltninger til Ophjælpning af de fattiges Evne til at skaffe sig, hvad Livet kræver. Jeg er fuldkommen fortrolig med den Forværelse af Forholdene for Smaafolk, som Krigssituationens og Dyrtidens lange Bestaanen medfører. Jeg ved, at den Dyrtidslov, som er gennemført for et Aars Tid siden, ikke er blevet anvendt, som den kunde og burde været det. Den var i sig selv mangelfuld, og dens Udførelse i Praksis har paa mange Steder været endnu mere mangelfuld. Dette blev forudsagt af mit Partis Repræsentanter. Jeg haaber, man ved den Revision, som nu i en nær Fremtid vil finde Sted, vil have Øjet aabent for de Mangler, som baade Loven og dens Udførelse i Praksis har aabenbaret. Jeg ved endvidere, at en

Mængde Familier imødeser Vinteren med uhyre bange Forventninger, fordi Brændsel overhovedet ikke kan købes til de gældende Priser af Folk med smaa Indtægter, ligesom Opmærksomheden hos disse Familier stadig er henvendt paa den fortsatte Stigning af Priserne paa Livsfornødenheder, som i øvrigt foregaar. Jeg ønsker derfor under Hensyn til disse faktisk bestaaende i høj Grad uhyggelige Tilstande at tilsige min Støtte til alle Bestræbelser for at hjælpe Befolkningen over Dyrtiden ved Fortsættelse af den Lovgivning, der er foregaaet, og den Administration, som det hidtil bestaaende Ministerium har benyttet, og udtaler altsaa ogsaa herved min Tilslutning til de Ønsker, som er fremsatte af nogle Medlemmer af mit Parti. Hvor langt vi saa kan komme med Hensyn til disse Foranstaltninger, lader det sig neppe gøre nu at tage en Drøftelse om, men forhaabentlig vil man fra alle Sider lytte med Forstaaelse til de alvorlige Ord, der er talte og fortsat vil blive talt om disse Spørgsmaal. Vi har i høj Grad under den nuværende Situation faaet Lejlighed til at se det bestaaende Samfundssystems svigtende Evne og det private Initiativs Hensynsløshed i den Tid, som er forløbet under Krig og Dyrtid.

Jeg har derfor ikke haft Anledning til at ændre mit Syn paa Samfundsforholdene; ved disse Oplevelser styrkes tværtimod min Overbevisning om Privatkapitalens ødelæggende Indflydelse overfor Samfundet og dets Befolkning. Heldigvis har ogsaa andre faaet Øje for dette, og som Resultat af denne Opdagelse af det bestaaende Samfunds Brøst er under Krigstiden en Række af Virksomheder kommet under Statens Kontrol saaledes, som den højtærede Indenrigsminister havde Lejlighed til at skildre. Jeg er tilstrækkelig belært om, at det eneste virkelig effektive vil være kraftige Samfundsindgreb i Produktion og Omsætning, hvorved Privatdriften bliver sat ud af Spillet i det mindste i Forhold til det hjemlige Markeds Forsyning. Men jeg har et Indtryk af, at ærede Medlemmer, f. Eks. det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og hans Meningsfæller, neppe vil handle saa uegennyttigt, naar Spørgsmaalet om Dyrtidsforanstaltningerne kommer paa Dagsordenen, at de vil gaa til saa kraftige Indgreb som dem, jeg og mine Partifæller kunde ønske. Jeg venter ikke, at det Standpunkt, som jeg fortrinsvis anser for det eneste virkelig effektive, vil faa tilstrækkelig Tilslutning ved de Overvejelser, som snart skal finde Sted. Men saa haaber jeg paa den anden Side, at man dog vil